

Sidžu ja kraj vikonečka

♩=180

Si - džu ja kraj vi - ko - neč - ka, na
džu ja kraj vi - ko - neč - ka, i

zo - ri po - hl'a - da - ju, 1. | 2.
tak so - bi du - ma - ju. si - Či pri - deš mi - lyj

do me - ne, što čas - to tak me - ňi sniš sa,

pri - cho - džu bliž - še do vik - na a

ty sto - jiš, smi - ješ sa. 1. Či | 2. 2. Ty

2. Ty znaš milyj, ty znaš milyj, jak ťažko zabyvati,
ľičko tvoje pomarňilo, krasy že nepoznati.
[:Tak daj, milyj, usta svoji,
nechaj šči raz pociluju,
serce moje horiť vo mne, ľubov do tebe čuju.:]

3. Ľubov kochaňa, jak tot cvit što z rana rozkvitaje,
jak tot metelich na vesňi tak vysoko ľitaje.
[:Pridy ty, milyj, večerom,
jak ňaňko piduť už spati,
otvorju vikno do tebe, budzeme sja kochati.:]